

Private View – Annelies Van Parys

Wizja koncepcyjna (AI)

Architektura szkła, refleksów i warstwowych perspektyw tworzy przestrzeń podglądu i niepewności. Zimne światło i głębokie cienie wprowadzają widza w obszar zawieszenia między obserwacją a naruszeniem prywatności.

Wydawca: Muziektheater Transparant (we współpracy z Tallieu Art Office).

Prapremiera: 13 maja 2015, Opera Vlaanderen, Gandawa (festiwal Opera XXI).

Czas trwania: ok. 80–90 minut.

Szczegółowy skład:

Głosy: 5 solistów (sopran, mezzosopran, tenor, baryton, bas) – brak chóru; faktura oparta na kameralnym dialogu wokalnym.

Zespół: kameralny ansambl instrumentalny (m.in. saksofon, fagot, róg, perkusja, fortepian/akordeon, gitara elektryczna, altówka, wiolonczela, kontrabas).

Uwagi realizacyjne: Dzieło zakłada integralne wykorzystanie warstwy wideo i kamer live; multimedia nie są dodatkiem, lecz elementem konstrukcji dramaturgicznej.

Przedsięwzięcie „Nieznane sceny. Cyfrowe narzędzie repertuarowe dla twórców współczesnego teatru operowego” zostało zrealizowane przez Jerzego Wołoszuaka w ramach programu stypendialnego wspierającego artystów i twórców kultury. Projekt został sfinansowany przez Unię Europejską – NextGenerationEU w ramach Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności.

Charakter dramaturgiczny

Thriller operowy zainspirowany „Oknem na podwórze” Hitchcocka, analizujący zjawisko podglądactwa i samotności w wielkim mieście. Warstwy muzyczne nakładają się na siebie, tworząc atmosferę niepokoju i wieloznaczności postrzeganej rzeczywistości.

Dlaczego opera kameralna

Skala dzieła odzwierciedla ciasnotę mieszkań i ograniczoną perspektywę „podglądacza”, co jest kluczowe dla narracji.

Potencjał realizacyjny

Bardzo atrakcyjna dla reżyserów lubiących pracę z multimediami i wideo. Realna do wystawienia w mniejszych teatrach operowych jako nowoczesna propozycja repertuarowa.

Kontekst i możliwe strategie realizacyjne

Estetyka postdramatycznego thrillera, w którym kluczem jest kategoria podglądactwa. Strategia realizacyjna powinna opierać się na użyciu kamer live i ekranów, budujących dystans i poczucie inwigilacji. Doskonale odnajdzie się w przestrzeni teatrów miejskich i na festiwalach nowych mediów. Głównym ryzykiem realizacyjnym jest nadmierna dominacja technologii – multimedia muszą wzmacniać napięcie dramaturgiczne, a nie osłabiać precyzję partii wokalnych.

Uzasadnienie kuratorskie

Private View reprezentuje nurt współczesnej opery psychologicznej, w której intymna skala i wielowarstwowa narracja budują napięcie poprzez relację obserwatora i obserwowanego. Obecność dzieła w międzynarodowym obiegu festiwalowym przy jednoczesnym braku jego realnej obecności w polskim repertuarze czyni je istotnym elementem niniejszego zestawienia.